

Bruxelles, 29.4.2019
COM(2019) 196 final

**COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU,
COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN, COMITETUL REGIUNILOR
ȘI CURTEA DE CONTURI**

Strategia antifraudă a Comisiei: acțiuni intensificate pentru protecția bugetului UE

{SWD(2019) 170 final} - {SWD(2019) 171 final}

**COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU,
COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN, COMITETUL REGIUNILOR
ȘI CURTEA DE CONTURI**

Strategia antifraudă a Comisiei: acțiuni intensificate pentru protecția bugetului UE

CUPRINS

Abrevieri principale	2
1. Rezumat	4
2. Introducere	5
2.1. Lupta Uniunii Europene împotriva fraudei	5
2.2. Strategia antifraudă a Comisiei (SAFC) 2011	6
2.3. Punerea în aplicare și evaluarea SAFC	7
2.4. Argumente pentru o nouă SAFC	7
2.5. Sfera SAFC 2019	8
3. Evaluarea riscului de fraudă	9
4. Principii și priorități	11
4.1. Principiile SAFC 2011 și SAFC 2019	11
4.2. Prioritățile noii SAFC	13
4.2.1. Obiectivul nr. 1: colectarea și analizarea datelor	13
4.2.2.	17
5. Obiective suplimentare	19
6. Monitorizare și raportare	20

Abrevieri principale

<i>Abreviere</i>	<i>Sens</i>
AOD	Ordonator de credite delegat
SAFC	Strategia antifraudă a Comisiei
DG	Direcția(Direcțiile) Generală(Generale)
DG Buget	Direcția Generală Buget
DG HR	Direcția Generală Resurse Umane și Securitate
DG TAXUD	Direcția Generală Impozitare și Uniune Vamală
CCE	Curtea de Conturi Europeană
EPPO	Parchetul European
Eurojust	Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Justiție Penală
Europol	Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii
FPDNet	Rețeaua de prevenire și detectare a fraudei
Notă de subsol	Notă de subsol
RF	Regulamentul financiar ¹
IAS	Serviciul de Audit Intern
Instituții, organisme, oficii și agenții	Instituțiile, organismele, oficiile și agențiile UE
IMS	Sistemul de gestionare a neregulilor
CFM	Cadrul financiar multianual
SM	State membre
OLAF	Oficiul European de Luptă Antifraudă
Regulamentul OLAF	Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 ²

¹ Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012, JO L 193, 30.7.2018, p. 1.

PIF ³	Protecția intereselor financiare ale UE
Directiva PIF	Directiva (UE) 2017/1371 ⁴
SG	Secretariatul General
SJ	Serviciul Juridic
SOCTA	Evaluarea amenințării pe care o reprezintă formele grave de criminalitate și criminalitatea organizată
PSP	Planificare strategică și programare
TFUE	Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene
TOR	Resurse proprii tradiționale
TVA	Taxa pe valoarea adăugată

² Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului, JO L 248, 18.9.2013, p. 1, astfel cum a fost modificat.

³ Acronim în limba franceză pentru „protection des intérêts financiers de l’Union européenne”

⁴ Directiva (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2017 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal, JO L 198, 28.7.2017, p. 29.

1. Rezumat

Cetățenii și contribuabilii din UE merită să aibă instituții care să funcționeze cu cea mai mare integritate. Contribuțiile lor la bugetul UE, aferente activității desfășurate, ar trebui să fie cheltuite în mod corect și eficient și protejate împotriva fraudei. În 2017, UE a intensificat în mod decisiv lupta împotriva fraudei, prin adoptarea Directivei privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal și a Regulamentului de instituire a Parchetului European (EPPO). Pentru a continua aceste evoluții pozitive după 2018 și a se pregăti pentru o nouă generație de programe de cheltuieli în contextul cadrului financiar multianual (CFM) 2021-2027, Comisia actualizează, prin prezenta comunicare, „Strategia antifraudă a Comisiei” (SAFC) din 2011. SAFC este un document de politică internă, obligatoriu pentru serviciile și agențiile executive ale Comisiei implicate în lupta împotriva fraudei și a corupției care afectează interesele financiare ale UE.

Evaluarea SAFC 2011 a concluzionat că SAFC este în continuare relevantă și eficientă în calitate de cadru de politică al Comisiei pentru protecția bugetului UE, însă trebuie adaptată la evoluția continuă a situației (noi scheme de finanțare și tendințe în materie de fraudă, dezvoltarea instrumentelor TI etc.).

Serviciile Comisiei au efectuat, de asemenea, evaluarea riscului de fraudă, care a implicat și agențiile executive. Au fost identificate două vulnerabilități principale: (i) analiza insuficientă a datelor referitoare la fraude, care limitează înțelegerea fraudei de către Comisie și (ii) unele lacune în supravegherea de către Comisie a gestionării riscului de fraudă la nivel de departament. Aceste deficiențe au fost abordate, de asemenea, în recomandările unui Raport special recent al Curții de Conturi Europene, intitulat „Combaterea fraudei legate de cheltuielile UE: este necesar să se acționeze”.

Prin urmare, obiectivele prioritare ale prezentei SAFC 2019 constau în dotarea Comisiei cu o mai mare capacitate analitică de prevenire și detectare și cu un sistem de supraveghere mai centralizat pentru acțiunile sale antifraudă. În plus, Planul de acțiune care însoțește SAFC, adresat serviciilor Comisiei și agențiilor executive, are scopul de a îmbunătăți cooperarea antifraudă și fluxurile de lucru dintre organisme, de exemplu cooperarea Comisiei și a altor organisme ale UE cu OLAF și cu EPPO, acesta din urmă fiind în curs de instituire. De asemenea, Planul de acțiune continuă activitățile prevăzute de SAFC 2011, în special în ceea ce privește asigurarea solidității achizițiilor publice și încurajarea cooperării internaționale.

Comisia intenționează să își perfecționeze sistemele de monitorizare internă a SAFC 2019 și a Planului de acțiune care însoțește SAFC și să elaboreze indicatori pentru măsurarea mai ușoară a acțiunilor antifraudă. Acest lucru se va reflecta în rapoartele anuale privind protecția intereselor financiare ale UE, în care Comisia prezintă cu regularitate situația punerii în aplicare a SAFC.

Obiectivele SAFC 2019 sunt indicate în anexa la prezenta comunicare. Comunicarea este însoțită de două documente de lucru ale serviciilor Comisiei, care prezintă rezultatele

evaluării riscului de fraudă și, respectiv, Planul de acțiune actualizat. Evaluarea SAFC 2011 este publicată simultan, într-un document de lucru separat al serviciilor Comisiei.

2. Introducere

2.1. Lupta Uniunii Europene împotriva fraudei

Frauda care afectează bugetul UE poate cauza deturnarea fondurilor UE de la scopurile lor legitime și, astfel, poate compromite eficacitatea măsurilor UE. Atunci când autorii fraudelor au succes, aceștia pun sub semnul întrebării integritatea acțiunilor UE și subminează încrederea publicului în politicile UE.

Conform articolului 317 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) și articolului 36 din Regulamentul financiar (RF)⁵, Comisia execută bugetul UE, respectând principiile bunei gestiuni financiare și aplicând un control intern eficace și eficient, care include prevenirea, detectarea, corectarea⁶ și monitorizarea fraudei și a altor nereguli. Comisia acționează astfel în cooperare cu statele membre, care încasează și cheltuiesc până la 80 % din bugetul UE. În consecință, în temeiul articolului 325 alineatul (1) din TFUE, atât Uniunea Europeană, cât și statele membre au obligația de a combate fraudă și orice alte activități ilegale care aduc atingere intereselor financiare ale UE.

În fiecare an, raportul Comisiei privind protecția intereselor financiare ale UE - Raportul PIF⁷ - oferă o imagine de ansamblu a modului în care bugetul UE este afectat de neregulile detectate, inclusiv de fraudă. Deși sumele și cifrele fluctuează de la un an la altul, este clar că nivelul fraudei cunoscute și raportate⁸ reclamă acțiuni constante din partea UE.

Nereguli raportate ca fiind frauduloase, 2014-2017

Sectorul bugetar	2014		2015		2016		2017	
	Numărul de nereguli frauduloase	Sumele implicate (milioane EUR)	Numărul de nereguli frauduloase	Sumele implicate (milioane EUR)	Numărul de nereguli frauduloase	Sumele implicate (milioane EUR)	Numărul de nereguli frauduloase	Sumele implicate (milioane EUR)
Resurse naturale	519	68,6	444	74,1	413	61,8	276	59,9
Politica de coeziune	306	274,2	371	477,5	407	236,9	345	320,4
Preaderare	31	14,47	29	7,8	28	3,0	19	3,2
Cheltuieli directe	83	4,7	5	0,2	49	6,3	65	7,3
Resurse proprii	710	176,2	612	78	513	83	441	76,4
Total	1 649	538,2	1 461	637,6	1 410	391,0	1 146	467,1

Sursă: Protejarea intereselor financiare ale UE - Rapoartele anuale privind combaterea fraudei 2014-2017⁹.

⁵ A se vedea nota de subsol 1.

⁶ Corectarea fraudei este un termen generic, care se referă, în special, la recuperarea sumelor cheltuite în mod necuvenit și la sancțiunile administrative.

⁷ Cel mai recent raport: Raportul Comisiei către Parlamentul European și Consiliu, Al 29-lea Raport anual privind protejarea intereselor financiare ale Uniunii Europene – Combaterea fraudei – 2017, COM(2018) 553 final.

⁸ Deoarece, în mod normal, acesta nu include fraudă nedetectată, nu este posibilă identificarea nivelului fraudei efective.

⁹ Aceste cifre nu reflectă încă pe deplin cazurile importante de subevaluare vamală descoperite recent în Regatul Unit (a se vedea [Raportul OLAF 2017](#), p. 26), al căror impact bugetar este estimat la aproximativ 2,5 miliarde EUR.

În fiecare an, Parlamentul European examinează Raportul PIF și formulează observații cu privire la acesta în rezoluția sa, subliniind importanța luptei împotriva fraudei¹⁰. Recent, Curtea de Conturi Europeană (CCE) a prezentat un raport special¹¹ privind cadrul instituțional și metodele de lucru utilizate de Comisie pentru combaterea fraudei legate de cheltuielile UE. Raportul a subliniat importanța subiectului și a recomandat acțiuni suplimentare.

În acest context, strategia antifraudă revizuită a Comisiei stabilește o abordare cuprinzătoare a combaterii fraudei care afectează interesele financiare ale UE și îndrumă Comisia, departamentele și agențiile executive ale acesteia în îndeplinirea responsabilităților lor legale, politice și de conducere privind protecția intereselor financiare ale UE. Aceasta nu se adresează direct statelor membre, însă Comisia invită statele membre să adopte, de asemenea, măsuri adecvate pentru a preveni, a detecta și a corecta fraudă care afectează interesele financiare ale UE, în conformitate cu obligația lor prevăzută de tratat. Departamentele responsabile ale Comisiei și OLAF vor continua să sprijine și să monitorizeze acțiunile întreprinse de statele membre pentru combaterea fraudei.

2.2. Strategia antifraudă a Comisiei (SAFC) 2011

La 24 iunie 2011, Comisia a adoptat actuala sa strategie antifraudă. Aceasta a cuprins: (i) o comunicare a Comisiei¹² către celelalte instituții, care descrie obiectivele strategice și etapele operaționale esențiale pentru realizarea acestora și (ii) un plan de acțiune intern mai detaliat al Comisiei¹³.

SAFC 2011 a stabilit trei priorități: (i) introducerea de dispoziții antifraudă în propunerile Comisiei privind programele de cheltuieli prevăzute de CFM 2014-2020; (ii) punerea în aplicare a unor abordări strategice antifraudă la nivelul serviciilor; și (iii) revizuirea directivelor privind achizițiile publice.

¹⁰ A se vedea, de exemplu, considerentul B din Rezoluția Parlamentului European din 3 mai 2018 referitoare la Raportul anual pe 2016 privind protejarea intereselor financiare ale UE – combaterea fraudei (2017/2216(INI)), P8_TA(2018)0196: „întrucât buna gestiune a cheltuielilor publice și protecția intereselor financiare ale UE ar trebui să reprezinte elemente esențiale ale politicii Uniunii, cu scopul de a crește încrederea cetățenilor prin asigurarea utilizării corecte și eficiente a banilor acestora”. <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P8-TA-2018-0196+0+DOC+XML+V0//RO>

¹¹ „Combaterea fraudei legate de cheltuielile UE: este necesar să se acționeze”, [CCE, Raportul special nr. 01/2019](#).

¹² Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European, Comitetul Regiunilor și Curtea de Conturi din 24 septembrie 2011 privind strategia antifraudă a Comisiei, COM(2011) 376 final.

¹³ Comunicarea Comisiei privind Planul de acțiune intern al Comisiei pentru punerea în aplicare a strategiei antifraudă a Comisiei, SEC(2011) 787/3. Comunicarea a fost însoțită de un plan de acțiune pentru combaterea contrabandei cu țigări și alcool: Documentul de lucru al serviciilor Comisiei privind Planul de acțiune pentru combaterea contrabandei cu țigări și alcool de-a lungul frontierei estice a UE, SEC(2011) 791 final.

2.3. Punerea în aplicare și evaluarea SAFC

Începând din 2013, Comisia a raportat cu privire la punerea în aplicare a SAFC 2011 în Rapoartele PIF¹⁴. Acțiunile prioritare și toate măsurile prevăzute în planul de acțiune intern au fost finalizate sau continuă în cazul celor de natură repetitivă, de exemplu, formarea.

Serviciile Comisiei au efectuat o evaluare pentru a analiza relevanța, eficacitatea, eficiența și coerența SAFC 2011, precum și punerea sa în aplicare. Rezultatele acesteia sunt prezentate în detaliu într-un document de lucru al serviciilor Comisiei, publicat împreună cu prezenta comunicare.

2.4. Argumente pentru o nouă SAFC

Cadrul antifraudă actual al Comisiei, bazat pe SAFC 2011, asigură deja o bază strategică bună pentru combaterea fraudei. Cu toate acestea, pentru Comisie, elaborarea următorului CFM post-2020 reprezintă momentul potrivit pentru a adapta și a intensifica activitățile sale de combatere a fraudei, dacă este cazul, de exemplu în legătură cu noile modalități de finanțare. În plus, SAFC 2019 intensifică lupta împotriva fraudei care afectează veniturile la buget (de exemplu, prin prevenirea fraudei fiscale și prin combaterea contrabandei)¹⁵.

Pentru a orienta revizuirea politicilor sale antifraudă, serviciile Comisiei au efectuat o evaluare a riscului de fraudă, care este sintetizată în următorul capitol. De asemenea, SAFC 2019 ține seama de evaluarea SAFC pentru perioada 2011-2017 și de rezultatele auditului recent al performanței efectuat de CCE, „Combaterea fraudei legate de cheltuielile UE: este necesar să se acționeze”¹⁶, printre alte surse.

De asemenea, SAFC 2019 se adaptează la două adăugiri semnificative la legislația antifraudă a UE adoptată în 2017. Acestea sunt: (i) Directiva PIF¹⁷, care stabilește standarde comune mai stricte pentru legislațiile penale ale statelor membre cu scopul de a proteja interesele financiare ale UE; și (ii) Regulamentul de instituire a Parchetului European (EPPO)¹⁸, prin intensificarea cooperării între, în această etapă, 22 de state membre. De îndată ce va fi operațional (în 2021), EPPO va urmări penal cu mai multă eficacitate infracțiunile care aduc atingere intereselor financiare ale UE. În final, cadrul privind o politică integrată a anchetelor penale și a celor administrative include o propunere de modificare a Regulamentului OLAF¹⁹. Modificările propuse vor permite OLAF să coopereze îndeaproape cu EPPO și să își

¹⁴ A se vedea nota de subsol 7.

¹⁵ Astfel cum recomandă Serviciul de Audit Intern al Comisiei într-un audit din 2016 privind performanța și coordonarea activităților de combatere a fraudei în domeniul resurselor proprii tradiționale, sintetizat în Raportul Comisiei către Parlamentul European și Consiliu; Raport anual către autoritatea care acordă descărcarea de gestiune privind auditurile interne desfășurate în anul 2016, COM(2017) 497 final din 15 septembrie 2017, p. 11.

¹⁶ Menționat în secțiunea 2.1 de mai sus și în nota de subsol 11.

¹⁷ A se vedea nota de subsol 4.

¹⁸ Regulamentul (UE) 2017/1939 al Consiliului din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO), JO L 283, 31.10.2017, p. 1.

¹⁹ Propunerea Comisiei din 23 mai 2018 de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 883/2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) în ceea ce privește cooperarea cu Parchetul European și eficacitatea investigațiilor OLAF, COM (2018) 338.

desfășoare propriile investigații în mod mai eficace. O bună și strânsă cooperare între EPPO, OLAF, Eurojust, Europol și statele membre este esențială pentru a asigura o sferă cuprinzătoare a investigațiilor și eficacitatea deplină a noii structuri instituționale pentru combaterea fraudei²⁰. Implicațiile instituirii EPPO pentru departamentele Comisiei sunt reflectate, de asemenea, în Planul de acțiune care însoțește SAFC 2019²¹.

2.5. Sfera SAFC 2019

SAFC 2019 pune accentul pe protejarea intereselor financiare ale UE împotriva fraudei, corupției și altor nereguli intenționate și pe riscul de acțiuni ilegale grave în interiorul instituțiilor și organelor UE. De asemenea, aceste domenii sunt esențiale pentru legiuitor în lupta împotriva fraudei²². Prin urmare, noua SAFC acoperă:

- fraudă - inclusiv fraudă în domeniul TVA -, corupția și deturnarea de fonduri, care afectează interesele financiare ale UE, definite la articolele 3 și 4 din Directiva PIF;
- alte infracțiuni care afectează interesele financiare ale Uniunii, de exemplu, infracțiunile legate de utilizarea abuzivă a procedurilor de atribuire a contractelor în cazul în care acestea afectează bugetul UE;
- neregulile definite la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95²³ (în măsura în care acestea sunt intenționate²⁴, dar nu sunt incluse deja în infracțiunile menționate mai sus);
- încălcările grave ale obligațiilor profesionale ale personalului sau ale membrilor instituțiilor și organismelor Uniunii, menționate la articolul 1 alineatul (4) din Regulamentul OLAF și la articolul 2 alineatul (1) al doilea paragraf din Decizia 1999/352/CE (CECO, Euratom) a Comisiei²⁵.

În cazul în care SAFC 2019 face trimitere la „fraudă”, SAFC utilizează acest cuvânt ca termen generic pentru diverse tipuri de acțiuni ilegale penale sau nepenale, astfel cum se prevede mai sus. Pentru mai multe detalii și context suplimentar, as se consulta Evaluarea riscului de fraudă²⁶.

În cazul în care prezenta comunicare și documentele de lucru aferente ale serviciilor Comisiei fac trimitere la protejarea bugetului UE, interesele financiare ale UE din afara cadrului juridic

²⁰ Astfel cum se subliniază la punctul 11 din Rezoluția Parlamentului European din 3 mai 2018 referitoare la Raportul anual pe 2016 privind protejarea intereselor financiare ale UE – combaterea fraudei (a se vedea nota de subsol 10).

²¹ Secțiunea B.I. a Planului de acțiune care însoțește SAFC 2019, SWD(2019) 170.

²² A se vedea articolul 1 alineatele (1) și (4) din Regulamentul OLAF (a se vedea nota de subsol 2).

²³ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene, JO L 312, 23.12.1995, p. 1.

²⁴ Toate neregulile sunt incluse în domeniul de aplicare al Regulamentului OLAF, însă noua SAFC se concentrează pe acțiunile ilegale intenționate.

²⁵ Decizia 1999/352/CE, CECO, Euratom a Comisiei din 28 aprilie 1999 de instituire a Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF), JO L 136, 31.5.1999, p. 20, astfel cum a fost modificată.

²⁶ SWD (2019) 171, p. 6.

al bugetului general, cum ar fi Fondul european de dezvoltare²⁷, sunt incluse *mutatis mutandis*.

3. Evaluarea riscului de fraudă²⁸

O evaluare calitativă a riscului de fraudă a fost efectuată în strânsă consultare cu toate serviciile și agențiile executive ale Comisiei. Aceasta a pus accentul pe vulnerabilitățile la fraudă din sistemele de control intern ale Comisiei și a identificat două domenii în care sunt necesare îmbunătățiri:

- pentru a îmbunătăți evaluarea și gestionarea riscului de fraudă, Comisia are nevoie de o capacitate analitică centrală mai cuprinzătoare, astfel încât să poată scana datele privind tiparele de fraudă, profilurile autorilor fraudelor și vulnerabilitățile din sistemele de control intern ale UE. O sporire substanțială a capacităților analitice ale Comisiei ar trebui să acorde sprijin și consultanță actorilor, auditorilor și investigatorilor financiari în ceea ce privește prevenirea și combaterea fraudei și să ajute Comisia: (i) să elaboreze politici antifraudă bazate pe fapte și dovezi; (ii) să își utilizeze mecanismele de control și resursele într-un mod cât mai eficace și mai eficient posibil; și (iii) să facă posibilă detectarea fraudei;
- În conformitate cu modelul descentralizat de gestiune financiară al Comisiei, evaluarea și gestionarea riscului de fraudă se efectuează de către ordonatori de credite delegați²⁹; aceasta înseamnă că evaluarea și gestionarea sunt responsabilitatea principală a serviciilor și a agențiilor executive ale Comisiei. Principalul avantaj al acestui model este posibilitatea de a adapta strategiile antifraudă la domeniul de politică sau la domeniul de operațiuni al departamentului individual în cauză. Totuși, pentru a asigura coerența și pentru a optimiza eficiența și eficacitatea, evaluarea descentralizată și gestionarea riscurilor de fraudă trebuie să fie coordonate și monitorizate de către un sistem central de revizuire solid.

În afara vulnerabilităților sistemice, evaluarea riscului de fraudă a analizat, de asemenea, tiparele de fraudă. Supradecларarea costurilor prin declarații false și/sau documente justificative falsificate este unul dintre tiparele de fraudă cel mai frecvent detectate. Se preconizează că acest tip de risc de fraudă va deveni mai puțin semnificativ deoarece noul Regulament financiar și programele specifice sectoarelor din CFM 2021-2027 vizează să crească procentul de fonduri UE care nu au legătură cu costurile sau care se bazează pe opțiuni simplificate privind costurile, care s-au dovedit a fi mai puțin expuse la tentativele de fraudă³⁰. Noile riscuri potențiale pe care le prezintă aceste tipuri de finanțare - legate de

²⁷ A se vedea, cu trimiteri suplimentare, Regulamentul (UE) 2018/1877 al Consiliului din 26 noiembrie 2018 privind regulamentul financiar aplicabil celui de al 11-lea Fond european de dezvoltare și de abrogare a Regulamentului (UE) 2015/323, JO L 307, 3.12.2018, p. 1.

²⁸ Prezentată în detaliu în documentul de lucru al serviciilor Comisiei aferent, SWD (2019) 171.

²⁹ În conformitate cu articolul 74 alineatul (2) a doua teză din RF.

³⁰ Curtea de Conturi Europeană, Raportul anual referitor la execuția bugetului privind exercițiul financiar 2016, însoțit de răspunsurile instituțiilor, JO C 322, 28.9.2017, p. 1, punctele 1.10/11.

verificarea rezultatelor măsurii de finanțare - vor fi monitorizate și atenuate, după caz. Prin urmare, noul Plan de acțiune al SAFC 2019 solicită optimizarea strategiilor de control³¹.

În domeniul resurselor proprii tradiționale, fraudă vamală - săvârșită prin contrabandă, declarații false sau subevaluare - cauzează prejudicii considerabile bugetului UE. În 2016, rata de detectare a fraudelor, de 0,33 % din resursele proprii tradiționale, a depășit rata de detectare a fraudelor de 0,21 % în ceea ce privește cheltuielile din buget³². Deși „decalajul” a fost mai redus³³, această tendință a continuat în 2017 (0,30 % față de 0,29 %). În domeniul TVA, se estimează că fraudă transfrontalieră, precum firmele fantomă sau fraudă carusel³⁴, generează pierderi bugetare de aproximativ 50 de miliarde EUR pe an³⁵. Totuși, majoritatea acestora sunt suportate de către statele membre.

În ceea ce privește fraudă asupra veniturilor, prejudiciile cauzate de grupurile infracționale organizate sunt extrem de semnificative³⁶, chiar dacă aceste grupuri infracționale sunt active și în fraudă în materie de achiziții publice și subvenții³⁷. UE dispune de un ciclu de elaborare a politicilor pentru combaterea criminalității internaționale organizate și grave, care implică o coordonare între instituțiile și agențiile UE și statele membre³⁸. Mai multe priorități de politică pentru perioada 2018-2021 pentru acest tip de criminalitate vizează combaterea fraudei³⁹. Strategia UE pentru combaterea contrabandei cu țigări și a altor forme de comerț ilegal cu produse din tutun⁴⁰, al cărei plan de acțiune a fost actualizat recent⁴¹ pune, de asemenea, un accent puternic pe combaterea criminalității organizate.

³¹ Acțiunea 27 din Planul de acțiune care însoțește SAFC 2019, SWD(2019) 170.

³² Raport al Comisiei către Parlamentul European și Consiliu, Protejarea intereselor financiare ale Uniunii Europene – Combaterea fraudei Raportul anual pe 2016, COM(2017) 383 final, p. 15. Rata de detectare a fraudelor măsoară impactul financiar al fraudei detectate ca procent din veniturile sau cheltuielile totale; aceasta se determină pentru buget în ansamblu și pentru anumite sectoare.

³³ Fără a include cazul de subevaluare din Regatul Unit, caz explicat în Raportul OLAF 2017, pp. 26-27: https://ec.europa.eu/anti-fraud/sites/antifraud/files/olaf_report_2017_en.pdf.

³⁴ Explicată în documentul Europol „Evaluarea amenințării pe care o reprezintă formele grave de criminalitate și criminalitatea organizată (SOCTA) din Uniunea Europeană”, 2017, p. 44: <https://www.europol.europa.eu/activities-services/main-reports/european-union-serious-and-organised-crime-threat-assessment-2017>.

³⁵ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu și Comitetul Economic și Social European din 7 aprilie 2016 referitoare la un plan de acțiune privind TVA, Către un spațiu unic pentru TVA în UE - Momentul deciziei, COM(2016) 148 final, p. 3.

³⁶ Raportul OLAF 2016, p. 19: https://ec.europa.eu/anti-fraud/sites/antifraud/files/olaf_report_2016_en.pdf

³⁷ Raportul OLAF 2017, pp. 22-23: https://ec.europa.eu/anti-fraud/sites/antifraud/files/olaf_report_2017_en.pdf Europol, SOCTA 2017 (a se vedea nota de subsol 34), p. 45.

³⁸ Publicația Secretariatului General al Consiliului, „Ciclul de elaborare a politicilor al UE pentru combaterea criminalității internaționale organizate și grave”: <http://www.consilium.europa.eu/media/30232/qc0114638enn.pdf>

³⁹ Concluziile Consiliului din 18 mai 2017 privind stabilirea priorităților UE pentru combaterea criminalității internaționale organizate și grave în perioada 2018-2021, documentul Consiliului 9450/17: <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-9450-2017-INIT/ro/pdf>

Prioritățile în materie de fraudă (nelimitate la fraudă care aduce atingere bugetului UE) se referă la criminalitatea cibernetică, la fraudă cu produse accizabile și la fraudă în domeniul TVA, la spălarea banilor și la recuperarea activelor, precum și la fraudarea documentelor.

⁴⁰ Comunicare a Comisiei către Consiliu și Parlamentul European, Intensificarea luptei împotriva contrabandei cu țigări și a altor forme de comerț ilicit cu produse din tutun - O strategie globală a UE, din 6 iunie 2013, COM(2013) 0324 final.

**Evaluarea SAFC și evaluarea riscului de fraudă
– punctele forte și punctele slabe
ale gestionării riscului de fraudă de către Comisie**

Puncte forte:

- strategie antifraudă corporatistă care stabilește principii generale coerente;
- strategii antifraudă adaptate la nivel de serviciu, planuri de gestionare și raportare, care integrează prevenirea și detectarea fraudelor în controlul intern;
- sprijin din partea OLAF și a altor „servicii centrale” și schimb de bune practici în forumuri specifice pentru cooperare.

Puncte slabe:

- lacunele din colectarea cu suport TI și din analiza strategică a datelor referitoare la fraudă;
- lipsa unor indicatori relevanți și fiabili pentru a face mai măsurabil succesul înregistrat în lupta împotriva fraudei;
- potențial pentru coordonarea și supravegherea centrală mai eficace.

4. Principii și priorități

4.1. Principiile SAFC 2011 și SAFC 2019

Obiectivul general al SAFC 2011⁴² este în continuare pe deplin relevant. Noua SAFC îl reiterează și subliniază abordarea cuprinzătoare necesară pentru combaterea fraudei în UE. Această abordare cuprinzătoare acoperă ciclul antifraudă complet și cuprinde: (i) îmbunătățirea prevenirii, a detectării și a condițiilor de investigare a fraudei; și (ii) asigurarea faptului că există despăgubiri și o descurajare suficiente, cu sancțiuni proporționale și disuasive. Prin urmare, principiile directe și standardele-țintă pentru serviciile și agențiile executive ale Comisiei în lupta împotriva fraudei rămân valabile⁴³.

Ca principiu suplimentar al SAFC 2019⁴⁴, Comisia își ia angajamentul unei comunicări interne și externe eficace cu privire la lupta UE împotriva fraudei. Deși comunicarea internă

⁴¹ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu și Comitetul Economic și Social European din 7 decembrie 2018, Al doilea plan de acțiune pentru combaterea comerțului ilicit cu tutun 2018-2022, COM(2018) 846 final.

⁴² A se vedea nota de subsol 12 și p. 3 din SAFC 2011.

⁴³ A se vedea pp. 6-9 din SAFC 2011 și nota de subsol 12.

⁴⁴ Care rezultă din principiile 14-15 ale Cadrului de control intern revizuit al Comisiei, C(2017) 2373 final.

este esențială pentru dirijarea și sprijinirea acțiunilor antifraudă ale instituției, comunicarea externă servește la protejarea reputației UE și la asigurarea publicului cu privire la integritatea și gestiunea financiară solidă a operațiunilor UE. De asemenea, comunicarea cu privire la lupta UE împotriva fraudei poate descuraja autorii potențiali ai fraudelor.

**Combaterea fraudei:
Principiile directoare și standardele-țintă**

- **toleranță zero față de fraudă;**
- **combaterea fraudei ca parte integrantă a controlului intern;**
- **raportul cost-eficacitate al controalelor;**
- **integritatea profesională și competența personalului UE;**
- **transparența privind modul în care sunt utilizate fondurile UE;**
- **prevenirea fraudei, în special protecția împotriva fraudei a programelor de cheltuieli;**
- **capacitatea de investigare eficace și schimbul de informații în timp util;**
- **corectarea rapidă (inclusiv recuperarea fondurilor fraudate și sancțiuni judiciare/administrative);**
- **buna cooperare dintre actorii interni și externi,**
în special dintre UE și autoritățile naționale responsabile și dintre departamentele tuturor instituțiilor și organismelor UE în cauză;
- **comunicarea internă și externă eficace cu privire la combaterea fraudei.**

Pentru a soluționa posibilele conflicte dintre primul și al treilea principiu, sunt esențiali doi factori:

- este imperativ să se țină seama pe deplin de reputație atunci când se aplică cerința referitoare la raportul cost-eficacitate în cazul controalelor antifraudă, în special în cazurile de fraudă internă.
- Nu este posibilă prevenirea completă a fraudei, însă, imediat ce există indicii că este posibil să se fi comis o fraudă, sunt esențiale acțiunile rapide: OLAF ar trebui să fie informat fără întârziere, este posibil să fie necesară adoptarea unor măsuri de precauție, iar recuperarea ar trebui să înceapă cât mai rapid posibil.

4.2. Prioritățile noii SAFC

Pe baza evaluării riscului de fraudă și ținând seama de recomandările din Raportul special al CCE menționat anterior⁴⁵, Comisia a stabilit două obiective prioritare, legate de îmbunătățirea (i) colectării și analizării datelor și (ii) a coordonării, a cooperării și a proceselor.

4.2.1. Obiectivul nr. 1: colectarea și analizarea datelor

Îmbunătățirea în continuare a înțelegerii tiparelor de fraudă, a profilurilor autorilor fraudelor și a vulnerabilităților sistemice legate de fraudă care afectează bugetul UE.

Colectarea și analizarea datelor ajută actorii, auditorii și investigatorii financiari și contribuie la lupta UE împotriva fraudei, în special prin:

- observarea „peisajului de (anti)fraudă” din UE și din afara acesteia și furnizarea de informații cu privire la tiparele emergente de fraudă și la modalitățile inovatoare de combatere a fraudei;
- colectarea și analizarea datelor privind cazurile de fraudă dovedite și suspectate, aprofundarea cunoștințelor cu privire la vulnerabilități, la tiparele de fraudă și la profilurile autorilor fraudelor și contribuția la utilizarea sau la adaptarea mecanismelor de control și a resurselor în modul cel mai eficace și mai eficient posibil; și
- prelucrarea datelor cu privire la profilurile de risc și indicatorii de fraudă, pentru a detecta și a preveni fraudă în viitor.

În ceea ce privește cheltuielile din buget, Comisia deține deja două baze de date care sunt deosebit de importante pentru combaterea fraudei:

- baza de date EDES (sistemul de detectare timpurie și de excludere), care înregistrează sancțiunile administrative impuse întreprinderilor nefiabile în cadrul gestiunii directe sau indirecte și care evidențiază riscurile potențiale pe care le prezintă entitățile individuale; și
- Sistemul de gestionare a neregulilor (IMS), gestionat de OLAF, prin care statele membre raportează neregulile, inclusiv fraudă, detectate în cadrul gestiunii partajate a fondurilor UE.

Dintr-o multitudine de măsuri detaliate în planul de acțiune, îmbunătățirea monitorizării caracterului complet și a calității datelor și dezvoltarea în continuare a IMS ca instrument analitic vor spori valoarea adăugată a IMS, atât pentru Comisie, cât și pentru statele membre. Comisia s-a angajat să îmbunătățească calitatea și caracterul complet al datelor obținute și analiza naturii sau a metodelor de fraudă detectată, atât:

- în general (prin dezvoltarea continuă a analizei datelor IMS și a utilizării altor date disponibile); cât și

⁴⁵ Menționat în secțiunea 2.1 de mai sus și în nota de subsol 11.

- în legătură cu sectoarele specifice și/sau statele membre (prin analize mai aprofundate bazate pe o colectare mai amplă, dar adaptată, a datelor și pe o cooperare intensă cu părțile interesate relevante).

În acest context, Comisia s-a angajat să dezvolte cunoștințe specifice și comparabile cu privire la cadrul antifraudă din diferitele state membre, care reprezintă contextul în care ar trebui interpretate datele privind detectarea. În cele din urmă, această analiză consolidată urmărește să îmbunătățească prevenirea (de exemplu, date mai bune cu privire la tiparele de fraudă și vulnerabilitățile sistemice, pentru care se pot întreprinde acțiuni), detectarea (de exemplu, elaborarea unor indicatori de risc, adaptați sectoarelor sau regiunilor specifice) și investigarea (de exemplu, extinderea cunoștințelor cu privire la activitățile frauduloase).

O nouă funcție de scanare a informațiilor va fi inclusă în procesul global prin explorarea în mod proactiv a peisajului (anti)fraudă pentru riscurile de fraudă emergente transversale sau specifice sectoarelor. În special, Comisia intenționează să utilizeze instrumentele de evaluare a riscurilor într-un mod mai cuprinzător⁴⁶ în cadrul gestiunii directe, să exploreze în continuare și să promoveze utilizarea acestora în cadrul gestiunii indirecte și partajate.

În ceea ce privește veniturile, în domeniul resurselor proprii tradiționale, Comisia deține baza de date OWNRES pentru neregulile raportate de statele membre. Sistemul de informații antifraudă (AFIS) al Comisiei reprezintă o platformă pentru contacte sigure cu autoritățile competente din statele membre și permite cooperarea transnațională eficientă în ceea ce privește combaterea fraudei vamale. În plus, Comisia a dezvoltat câteva instrumente pentru monitorizarea și identificarea activităților suspecte⁴⁷. Această activitate este realizată în cooperare cu statele membre. Comisia își va spori în continuare capacitățile analitice în acest domeniu. Scopul este să se cerceteze, sprijine și faciliteze schimbul de cunoștințe, bune practici și lecții învățate în ceea ce privește analiza datelor, în beneficiul lucrătorilor vamali care combat fraudele. Obiectivul final este să se instituie o comunitate de experți în acest domeniu, să se îmbunătățească colaborarea în rândul tuturor actorilor în cauză și să se aducă o valoare adăugată europeană reală.

De asemenea, creșterea disponibilității datelor și rafinarea continuă a tehnicilor de analiză și a instrumentelor informatice pot îmbunătăți calitatea și cantitatea informațiilor primite de OLAF, care sunt necesare pentru investigații. În cele din urmă, acest lucru poate conduce la inițierea mai multor investigații și a unor investigații mai bine orientate pe termen mediu și lung.

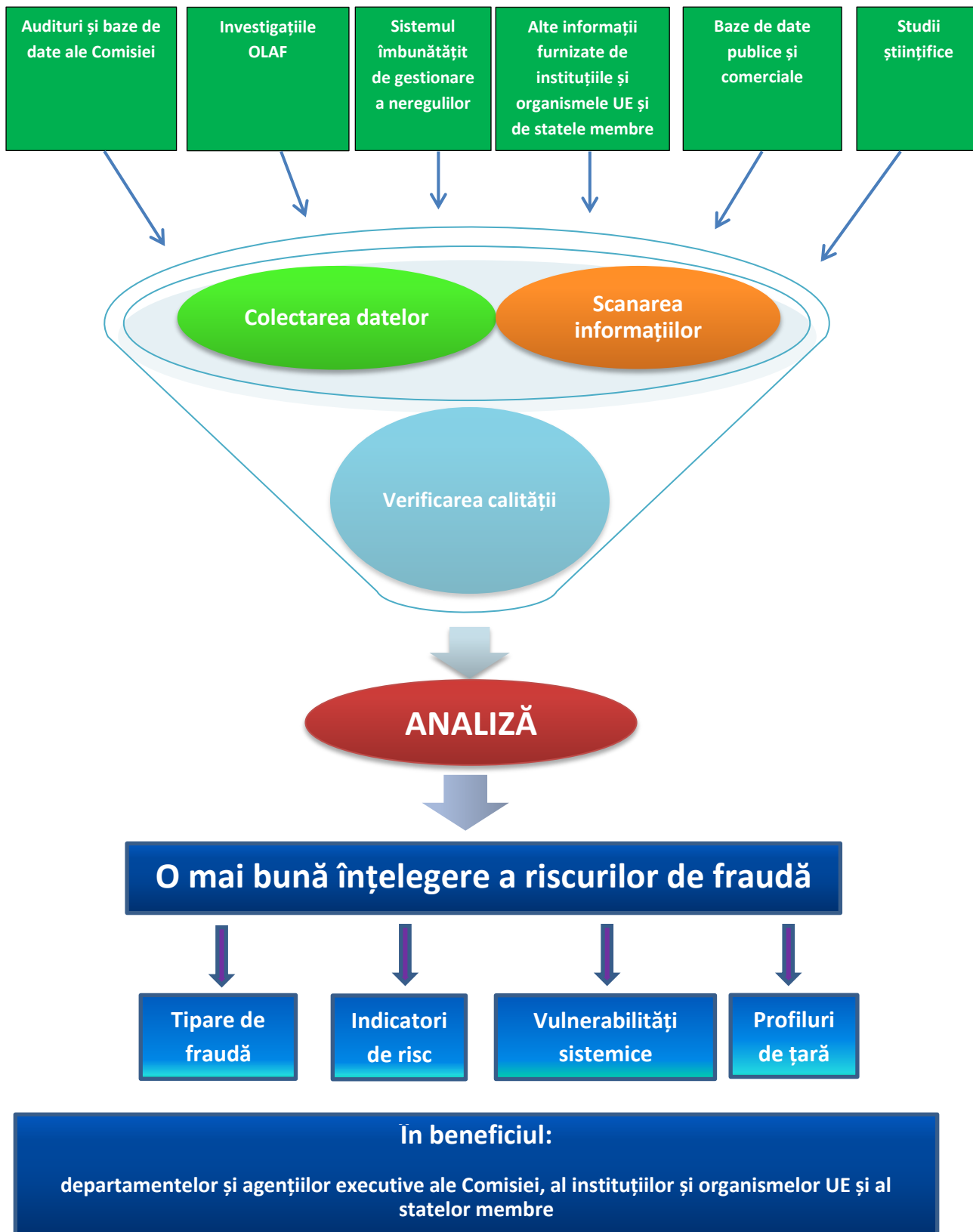
⁴⁶ Pe baza unei serii de indicatori de risc predefiniți, instrumentele de evaluare a riscurilor prelucrează și analizează datele cu privire la beneficiari și contractanți cu scopul de a identifica proiectele cele mai expuse riscurilor. Exemple elocvente sunt „DAISY” (într-o versiune mai veche, „PLUTO”), un program dezvoltat pentru serviciile din domeniul cercetării, și ARACHNE, utilizat tot mai mult de către statele membre pentru gestionarea fondurilor structurale și de investiții europene.

⁴⁷ Automated Monitoring Tool (AMT - Instrumentul automatizat de monitorizare) monitorizează fluxurile comerciale și identifică modificările suspecte de volum sau prețul mediu al produselor, permițând astfel detectarea cazurilor de subevaluare și a altor tipuri de fraudă vamală, precum evaziunea în domeniul taxelor antidumping sau declarațiile false cu privire la mărfuri. Contratiffic permite detectarea cazurilor de declarații de origine false prin verificarea încrucișată a informațiilor privind circulația fizică a containerelor cu informațiile din declarațiile vamale.

Este evident că prelucrarea și colectare datelor vor respecta legislația privind protecția datelor și alte dispoziții aplicabile.

Colectarea și analizarea datelor referitoare la fraudă

Surse de informații:

4.2.2. Obiectivul nr. 2: coordonare, cooperare și procese

Optimizarea coordonării, a cooperării și a fluxurilor de lucru pentru combaterea fraudei, în special între serviciile și agențiile executive ale Comisiei

De la reforma sa administrativă din 2000⁴⁸, Comisia a urmat un model descentralizat de gestiune financiară, care trage la răspundere managerii din diferitele departamente și permite Comisiei să adapteze controalele antifraudă la diferite domenii de politică și operațiuni, sporindu-le astfel eficacitatea și eficiența. Prin urmare, actualul cadru juridic⁴⁹ le atribuie ordonatorilor de credite delegați responsabilitatea pentru controlul intern, care include prevenirea, detectarea, corectarea și monitorizarea fraudei și a altor nereguli, în timp ce OLAF contribuie la elaborarea metodelor de prevenire și combatere a fraudei.

Conform SAFC 2011, departamentele și agențiile executive ale Comisiei au adoptat strategii antifraudă pentru domeniile lor de responsabilitate respective. Aceste strategii se bazează pe evaluările sectoriale ale riscului de fraudă și se axează pe controalele antifraudă eficiente din punctul de vedere al costurilor din domeniile expuse riscului. OLAF furnizează orientări metodologice și, la cerere, consultanță individuală pentru strategiile antifraudă ale serviciilor, care sunt integrate în sistemul de control intern al Comisiei și în ciclul său de planificare strategică și programare strategică anuală. În acest context, OLAF revizuieste în mod sistematic aspectele antifraudă ale planurilor de gestionare și ale rapoartelor anuale de activitate ale departamentelor Comisiei. În plus, Rețeaua de prevenire și detectare a fraudei (FPDNet), condusă de OLAF, reprezintă un forum de schimb de informații între corespondenții antifraudă din cadrul Comisiei și al agențiilor sale executive.

În ciuda acestui sprijin semnificativ la nivelul Comisiei, rolul de sprijin al OLAF rămâne la nivel consultativ, ceea ce înseamnă că abordările la nivel de departament pot fi diferite în ceea ce privește domeniul de aplicare și ambiția. Prin urmare, supravegherea corporativă ar trebui să fie întărită din punct de vedere instituțional, pentru a asigura faptul că politicile antifraudă ale Comisiei sunt coerente și sprijinite de o analiză solidă, amplasându-le pe primul loc în lupta împotriva fraudei. În acest scop, sprijinul OLAF ar trebui să fie dezvoltat pentru a asigura o supraveghere corporativă flexibilă pentru gestionarea riscului de fraudă, care să respecte responsabilitățile ordonatorilor de credite delegați, dar să poată contesta evaluările și abordările acestora în materie de gestionare, dacă este cazul. În practică, acest concept implică următoarele elemente.

- Dacă este posibil, strategiile antifraudă ale serviciilor și ale agențiilor executive ale Comisiei cu profiluri similare ar trebui să fie unificate în strategii antifraudă comune. Exemplele date de departamentele responsabile pentru fondurile structurale și de

⁴⁸ Reformarea Comisiei, o Carte albă, partea I, COM (2000) 200 final/2, secțiunea V.

⁴⁹ Conform articolului 36 alineatul (1) din RF, execuția bugetului se realizează în conformitate cu un control intern eficace și eficient. Unul dintre obiectivele controlului intern, definit la articolul 36 alineatul (2) litera (d) din RF, este prevenirea, detectarea, corectarea și monitorizarea fraudei și a neregulilor. Articolul 74 alineatul (2) din RF atribuie ordonatorilor de credite delegați responsabilitatea pentru controlul intern și evaluarea riscurilor. OLAF contribuie la elaborarea și dezvoltarea unor metode de prevenire și combatere a fraudei care afectează interesele financiare ale Uniunii, conform articolului 1 alineatul (2) a doua teză din Regulamentul OLAF.

investiții europene, pentru fondurile de cercetare și pentru ajutorul extern s-au dovedit utile în ceea ce privește simplificarea politicilor antifraudă în aceste domenii. Alte strategii antifraudă la nivel de serviciu ar trebui să fie actualizate pentru a reflecta abordarea stabilită în prezenta comunicare.

- Pe baza nevoilor care trebuie analizate, ar trebui să fie create subgrupuri ale FPDNet, reunind departamente cu profiluri similare. OLAF și DG Buget ar trebui să fie incluse în aceste subgrupuri, pentru a stimula schimbul de bune practici și pentru a facilita o evaluare *inter pares* a strategiilor antifraudă. Primul subgrup de acest tip a fost creat pentru domeniul resurselor proprii tradiționale în 2017.
- Revizuirea obligatorie de către OLAF a proiectului de strategii antifraudă la nivel de serviciu și actualizări⁵⁰: OLAF va acorda în mod sistematic consultanță serviciilor cu privire la elaborarea strategiilor lor antifraudă, care ar trebui să includă formularea de recomandări, dacă este necesar.
- Un ordonator de credite delegat care decide să nu urmeze aceste recomandări trebuie să justifice în scris această decizie. Orice probleme care nu pot fi soluționate la nivel bilateral, între OLAF și departamentul în cauză, pot fi discutate în cadrul subgrupului relevant al FPDNet și/sau în alte formate adecvate, fără a aduce atingere responsabilității finale a ordonatorului de credite delegat.
- Pe baza raportării anuale detaliate efectuate de serviciile și agențiile executive ale Comisiei și a schimburilor periodice cu acestea, OLAF ar trebui să monitorizeze punerea în aplicare a strategiilor antifraudă la nivel de serviciu și să formuleze recomandări cu privire la acestea, dacă este necesar. Aceste recomandări trebuie să fie urmărite, astfel cum se prevede la punctul anterior. Totuși, rolul OLAF în ceea ce privește revizuirea și monitorizarea nu include efectuarea unor audituri antifraudă. Auditurile din domeniul antifraudă rămân o prerogativă a Serviciului de Audit Intern (IAS) al Comisiei și a CCE, în temeiul cadrului juridic (de exemplu, Regulamentul financiar), al metodologiilor lor respective și al abordării evaluării riscurilor.

În cadrul unei reuniuni specifice a FPDNet a Comisiei la nivel de directori, ar trebui să aibă loc o discuție și o evaluare anuală a monitorizării recomandărilor OLAF cu privire la strategiile antifraudă la nivel de serviciu ale Comisiei și a punerii în aplicare a Planului de acțiune al SAFC 2019.

Un alt aspect important al activității antifraudă a Comisiei este monitorizarea, de către Comisie și de către agențiile sale executive, a recomandărilor OLAF formulate ca urmare a investigațiilor OLAF. În cadrul cooperării cu ordonatorii de credite în cauză, OLAF va îmbunătăți monitorizarea urmăririi recomandărilor sale și va pune periodic la dispoziția serviciilor centrale o imagine de ansamblu a rezultatelor monitorizării. De asemenea, urmărirea recomandărilor financiare și administrative ale OLAF va fi sprijinită printr-o discuție sistematică periodică la nivel de grup de lucru, în conformitate cu acordurile administrative privind cooperarea și schimbul oportun de informații convenite, între Comisie

⁵⁰ Inclusiv intenția unui departament de a nu actualiza o strategie existentă după 3 ani de la ultima actualizare.

și OLAF⁵¹, precum și prin monitorizarea sistematică în cadrul FPDNet și de către consiliul de administrație corporativ.

La nivel strategic, consiliul de administrație corporativ⁵² va discuta și va revizui anual politicile antifraudă ale Comisiei, pe baza lucrărilor pregătitoare care vor fi efectuate de către OLAF, FPDNet și serviciile centrale. De asemenea, dacă este necesar, pot avea loc alte discuții ad-hoc în cadrul consiliului de administrație corporativ. Această abordare strategică a gestionării corporative a riscului de fraudă, consiliul de administrație corporativ și OLAF fiind actori cheie, este reflectată și în „pachetul privind guvernanța”, care a fost adoptat de Comisie la 21 noiembrie 2018 și care atribuie consiliului de administrație corporativ⁵³ un rol strategic cu privire la aspectele corporative ale luptei împotriva fraudei din cadrul Comisiei și desemnează OLAF ca serviciu principal în ceea ce privește elaborarea și dezvoltarea politicii europene antifraudă⁵⁴.

5. Obiective suplimentare

Obiectivele suplimentare, care sunt precizate mai pe larg în anexă și care sunt completate de punctele de acțiune detaliate în planul de acțiune, acoperă următoarele domenii:

- integritate și conformitate;
- know-how și echipamente;
- transparență;
- cadrul juridic; și
- combaterea fraudei asupra veniturilor.

Aceste obiective rezultă din principiile directe prevăzute în secțiunea 4.1 de mai sus și din evaluarea riscului de fraudă efectuată de serviciile Comisiei, explicată în documentul de lucru al serviciilor Comisiei respectiv. De exemplu, Comisia va încuraja în continuare - și va supraveghea, dacă este necesar - cele mai înalte standarde de integritate profesională în rândul personalului său, așa cum a făcut întotdeauna, din principiu; importanța acestui demers depășește problematica combaterii fraudei. În ceea ce privește obiectivul de combatere a

⁵¹ Anexă la Comunicarea către Comisie din 21 noiembrie 2018 cu privire la revizuirea acordurilor administrative privind cooperarea și schimbul oportun de informații dintre Comisia Europeană și Oficiul European de Luptă Antifraudă, C(2018) 7705 final.

⁵² Acționând sub autoritatea președintelui, consiliul de administrație corporativ contribuie la guvernanța corporativă a Comisiei, asigurând coordonarea, supravegherea, consultanța și orientările strategice cu privire la aspectele de gestionare corporativă. Prezidat de secretarul general, acesta reunește periodic directorii generali responsabili pentru buget, resurse umane și securitate, precum și directorul general al Serviciului Juridic. Membru(membrii) cabinetului președintelui responsabil(responsabili) pentru buget și administrație, precum și șeful(șefii) de cabinet al(ai) membrului(membrilor) Comisiei responsabil(responsabili) pentru buget, resurse umane și administrație sunt observatori. A se vedea secțiunea 1.3. din Comunicarea către Comisie din 21 noiembrie 2018, Guvernanța în cadrul Comisiei Europene, C(2018) 7703 final, precum și Decizia Comisiei din 21 noiembrie 2018 privind consiliul de administrație corporativ, C(2018) 7706 final.

⁵³ Articolul 2 alineatul (1) din Decizia Comisiei C(2018) 7706 final.

⁵⁴ Secțiunea 3.7.2. (p. 15) din Comunicarea C (2018) 7703 final.

fraudei asupra veniturilor, ca urmare a riscurilor identificate, acestui aspect i se acordă un loc mai important în prezenta SAFC 2019 decât în SAFC 2011.

6. Monitorizare și raportare

Acțiunile antifraudă ale Comisiei sunt ferm integrate în ciclul anual de planificare strategică și de programare (PSP)⁵⁵. În plus, astfel cum s-a menționat deja, diferitele aspecte ale politicii antifraudă a Comisiei vor fi discutate și evaluate în cadrul unei reuniuni anuale specifice a FPDNet a Comisiei la nivel de directori. De asemenea, acestea vor fi discutate cel puțin o dată pe an în cadrul consiliului de administrație corporativ al Comisiei. Aceste discuții vor include aspectele sistemice ale urmăririi recomandărilor OLAF cu privire la strategiile antifraudă ale Comisiei la nivel de serviciu și ale urmăririi recomandărilor OLAF bazate pe investigații, precum și progresele globale din planul de acțiune al SAFC 2019. Acest lucru va spori și mai mult responsabilitatea Comisiei pentru activitățile sale în ceea ce privește detectarea și prevenirea fraudei.

Prin inițiativa sa intitulată „Buget axat pe rezultate” (BFOR)⁵⁶, Comisia și-a luat angajamentul să aplice politici orientate către performanță în contextul cadrului financiar multianual 2014-2020, care ar trebui să determine o rentabilitate maximă a investițiilor contribuabililor. De asemenea, valoarea adăugată europeană și performanța se numără printre principiile care stau la baza modernizării cadrului financiar multianual 2021-2027, propus de Comisie. Aceasta se aplică și politicilor antifraudă. Prin urmare, eficacitatea și eficiența acestor politici ar trebui să fie monitorizate prin intermediul unor indicatori adecvați, având la bază repere, dacă este posibil, care să reflecte realizările⁵⁷, rezultatele sau reușitele⁵⁸, precum și impactul⁵⁹. Deoarece serviciile și agențiile executive ale Comisiei sunt responsabile pentru realizarea măsurilor stabilite în planul de acțiune care însoțește prezenta comunicare, Comisia consideră că indicatorii de realizare ar trebui să fie stabiliți la nivel de departament, sub supravegherea OLAF. Pentru obiectivele prioritare, până în 2020, la nivelul Comisiei, ar

⁵⁵ În temeiul planurilor lor strategice (care acoperă mandatul Comisiei și reflectă obiectivele strategice ale președintelui) și bazându-se pe strategiile lor antifraudă la nivel de serviciu, departamentele și agențiile executive ale Comisiei își planifică anual acțiunile antifraudă în cadrul planurilor lor de gestionare, după o evaluare anuală a riscurilor, care include riscurile de fraudă. Departamentele Comisiei își prezintă activitatea și realizările în rapoartele lor anuale de activitate, care includ o secțiune specifică privind prevenirea și detectarea fraudei. Pe baza raportării departamentelor, Comisia adoptă propriul Raportul anual de gestiune și performanță cuprinzător, care conține capitole privind controlul intern, inclusiv strategiile antifraudă și protecția intereselor financiare ale UE.

⁵⁶ A se vedea site-ul BFOR: http://ec.europa.eu/budget/budget4results/index_en.cfm; Comunicare a Comisiei către Parlamentul European și Consiliu din 14 septembrie 2016, Evaluarea/revizuirea la jumătatea perioadei a cadrului financiar multianual 2014-2020, Un buget al UE axat pe rezultate, COM(2016) 603 final.

⁵⁷ Indicatorii de realizare se referă la livrabilele specifice ale intervenției, cum ar fi o nouă bază de date pentru colectarea rezultatelor monitorizării sau un nou standard european etc., a se vedea capitolul V, secțiunea 2.2., p. 48 din Orientările privind o mai bună legislație, Documentul de lucru al serviciilor Comisiei, SWD (2017) 350.

⁵⁸ Indicatorii de rezultate corespund efectelor imediate ale intervenției, făcând trimitere în special la beneficiarii direcți. Referință, a se vedea nota de subsol precedentă.

⁵⁹ Indicatorii de impact se referă la rezultatul vizat al intervenției în ceea ce privește impactul asupra economiei/societății în ansamblu, dincolo de persoanele afectate în mod direct de intervenție. Referință, a se vedea nota de subsol 57.

trebui să fie elaborați indicatorii de rezultat preliminari. În cursul punerii în aplicare a SAFC 2019, acești indicatori de rezultat ar trebui să fie îmbunătățiți și completați, în conformitate cu experiențele reale și cu rezultatele altor analize.

La fel ca în cazul SAFC 2011, Comisia va raporta periodic cu privire la punerea în aplicare a SAFC 2019 și, în timp util, cu privire la elaborarea indicatorilor relevanți în cadrul rapoartelor sale PIF anuale, adresate Parlamentului European și Consiliului și puse la dispoziția publicului larg.

Următoarea actualizare a SAFC este preconizată după evaluarea la jumătatea perioadei a CFM 2021-2027. Între timp, planul de acțiune va fi revizuit și modificat, dacă va fi necesar.